

Lær om skolelivet med sygdom

Hvert sjette barn har en kronisk sygdom, som udfordrer hverdagen i skolen. Klassens viden og forståelse er en vigtig hjælp, der gør skolelivet nemmere.

0.-5. klasse

En undervisningsdag, der lærer eleverne om livet med sygdom gennem kreative og fysiske aktiviteter. Temadagen:

- ▶ Giver konkrete redskaber til at forbygge mistrivsel.
- ▶ Lever op til fagmål fra Undervisningsministeriet.
- ▶ Kræver minimal forberedelsestid:
 - Print 1 bold til alle elever (bilag)
 - Print 1 plakat i A3 (bilag)
 - Køb sugerør til alle elever

Baggrund for materialet

I hver skoleklasse sidder der i gennemsnit flere end tre elever, der er ramt af en kronisk eller langvarig sygdom. Det er fysiske lidelser som diabetes, gigt, astma, allergi, hjertesygdomme og epilepsi, og det er psykiske lidelser som angst, spiseforstyrrelser og depression.

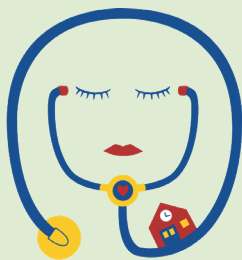
Når alle elever i klassen ved, hvordan de skal forholde sig i de særlige situationer, der kan opstå i relation til sygdom, giver det tryghed for de børn, der er ramt – ligesom det giver en tryghed for forældre, klassekammerater og læreren.

Denne temadag kan være en hjælp.

TEMADAGEN klæder eleverne på til at være gode klassekammerater ved at give dem en fælles forståelse af og redskaber til at imødekomme nogle af de udfordringer, som særligt børn med sygdom oplever i skolen. Temadagens aktiviteter tager udgangspunkt i de konkrete problemstillinger som børn med sygdom oplever, men er samtidig et forebyggende trivselsredskab, der gavner hele klassen. Dagen kan derfor med fordel indgå i skolens Trivselsuge.

Temadagen kan både bruges som heldagsundervisning eller fordelt over flere moduler – alt efter, hvad der passer jeres klasse bedst. Hvis I har lyst til at arbejde videre med emnet, kan I finde flere redskaber og øvelser på www.skoleformig.dk. Det vil være hensigtsmæssigt at medtage temadagen som en del af årshjulet, så jeres skole kontinuerligt sikrer opmærksomhed på et område, der lovgivningsmæssigt stilles krav om, at I imødekommer.

UNDERVISNINGSMATERIALET bygger på danske og udenlandske videnskabelige studier, der viser, at børn med sygdom har behov for deres kammeraters viden om – og forståelse for – deres situation. Desuden bygger det på viden fra interviews og børnepaneler med sygdomsramte børn samt interviews med forældre og lærere.

SKOLE FOR MIG er et projekt under Danske Patienter, som er støttet af Egmont Fonden.

Skole for mig ønsker at medvirke til at udbrede viden om, hvordan elever med langvarig og kronisk sygdom bliver en naturlig del af fællesskabet i skolen – også når de ikke kan være fysisk til stede.

På www.skoleformig.dk finder du mere viden om skolebørn med sygdom – og konkrete redskaber, der kan afhjælpe deres udfordringer.

Indhold

Dagens formål	4
Fagmål fra undervisningsministeriet	5
MODUL 1 "Vi kender alle til sygdom"	6
Del 1 Hvad er sygdom?	7
Del 2 Hvilke sygdomme kender I?	9
Del 3 Tegneøvelse	10
MODUL 2 "Hvis nu det var dig"	11
Del 1 Hvordan begrænser sygdom?	12
Del 2 Mærk en sygdom	13
Del 3 Historieoplæsning	15
MODUL 3 "Vi hakker af"	16
Del 1 Hvordan hjælper vi hinanden?	17
Del 2 Hvem har bolden?	19
Del 3 Afrunding	21
BILAG	
Historier til oplæsning	
'Hvem har bolden'	
HAK-plakat	

Dagens formål

Formålet med temadagen er ikke, at eleverne skal blive eksperter i en eller flere sygdomme. Temadagen skal give eleverne en forståelse for, at alle kan blive ramt af sygdom – og at sygdommens negative konsekvenser bliver mindre, når man hjælper og støtter hinanden.

Med indsigt i nogle af de udfordringer, børn med sygdom kan have, får eleverne en bedre forståelse af, hvordan de kan medvirke til at skabe:

- ▶ Mindre stigmatisering og udelukkelse
- ▶ Mere omsorg og forståelse
- ▶ Mere accept af elever med andre livsvilkår

Gode råd til dagen:

- ▶ Diskuter i lærerteamet, hvordan dagen bedst kan gennemføres – og involver AKT-teamet
- ▶ Hav den samme lærer på klassen hele dagen – eventuelt to, hvis det kan lade sig gøre
- ▶ Gennemfør modulerne konsekvent i indhold og rækkefølge
- ▶ Få eventuelt nogle udefra til at komme og fortælle om en specifik sygdom – enten før eller efter temadagen
- ▶ Henvend dig til en inklusionspædagog eller et ressource-team, hvis nogle af eleverne bliver særligt følelsesmæssigt påvirket af at tale om sygdom

Fagmål fra undervisningsministeriet

Undervisningsmaterialet fra Skole for mig lever op til Undervisningsministeriets fagmål for de enkelte klassetrin.

0.-3. KLASSE

Sundhed, seksual- og familiekundskab

Undervisningen skal bidrage til, at eleverne udvikler en grundlæggende forståelse af, hvilke faktorer der fremmer sundhed og trivsel i deres eget liv. Det er i den forbindelse vigtigt, at eleverne udvikler en bevidsthed om sundhed som et bredt og positivt begreb – og en anerkendelse af og respekt for menneskers forskelligheder i forhold til køn, krop, psyke, samt social- og familieliv.

Hovedvægten lægges på elevernes nære omverden og egne erfaringer. Det skal ske med inddragelse af viden og forklaringer, der passer til elevernes forskellige alder og modenhed.

Det er centralt, at elevernes viden om egne rettigheder og handlemuligheder i forhold til at fremme sundhed og trivsel bliver inddraget i undervisningen.

Kristendom

Undervisningen skal fremme og imødekomme elevernes åbenhed og spørgelyst om tilværelsen, og skal tage udgangspunkt i elevernes interesser og umiddelbare erfaringer. Undervisningen skal lede frem mod, at eleverne tilegner sig viden og færdigheder, der sætter dem i stand til at samtale om almene tilværelsesspørgsmål.

4.-6. KLASSE

Elevernes alsidige udvikling

Elevernes alsidige udvikling er en central del i folkeskolens formålsparagraf. I samarbejde med forældrene skal folkeskolen give eleverne kundskaber og færdigheder, der fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

Alsidig udvikling øger sandsynligheden for, at eleven får lyst til at lære mere, at eleven udnytter sine læringspotentialer, og at eleven får lyst til at bidrage til den større sociale sammenhæng. For at eleven lærer at indgå i og bidrage aktivt til forskellige sociale fællesskaber, er det en forudsætning, at eleverne har gode relationer til hinanden. Temadagen kan netop være med til at understøtte fællesskabet og trivslen i klassen.

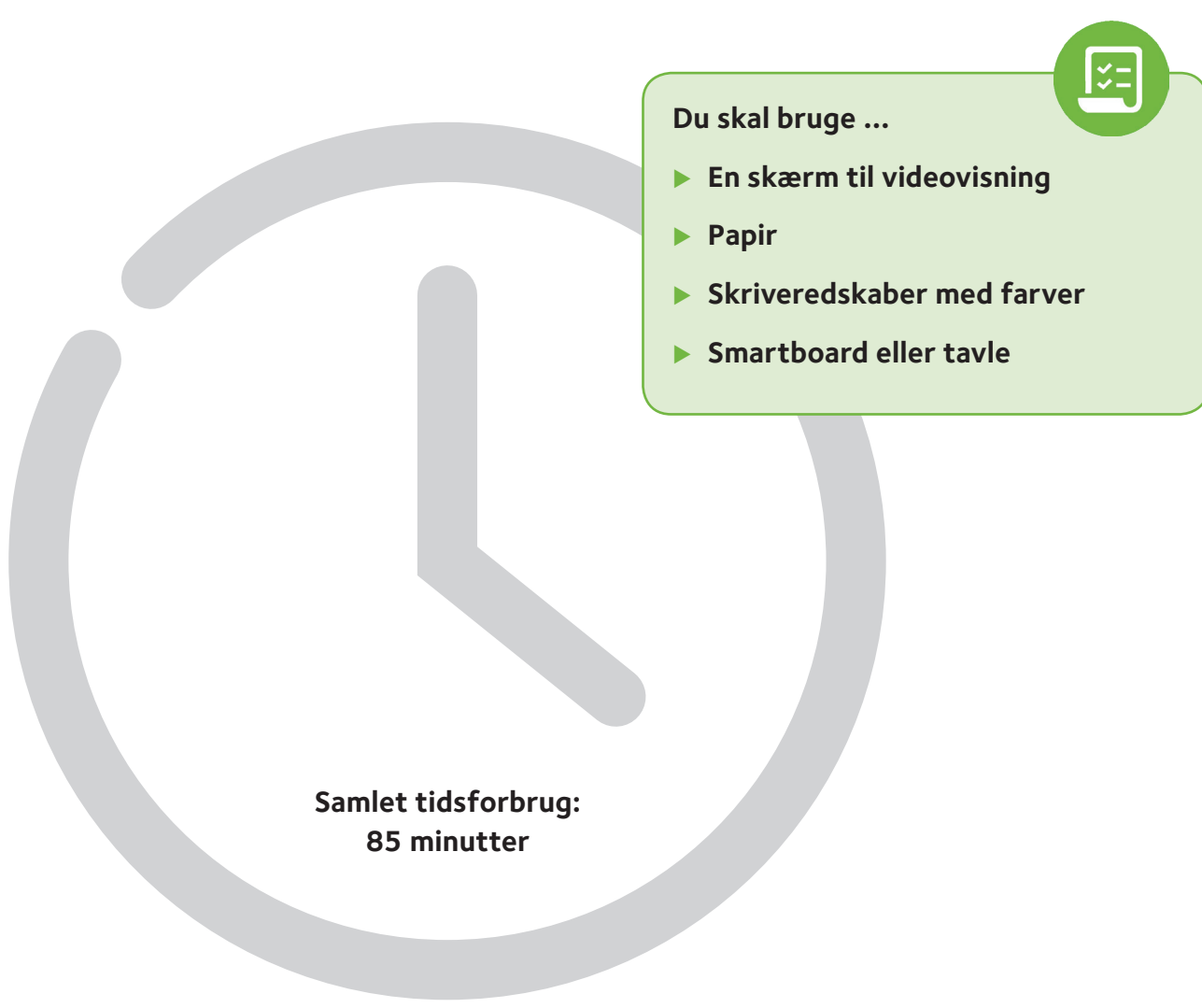
Levevilkår – Sundhed & trivsel

Eleverne skal kunne analysere, hvordan sundhed påvirkes af levevilkår samt diskutere idéer, der kan påvirke egne og andres levevilkår i skolen og det øvrige nærmiljø i en sundhedsfremmende retning.

Undervisningen skal bidrage til elevernes oplevelse af, at de som børn kan være deltagende i forhold til at fremme sundhed og trivsel i sammenhænge, der påvirker deres egne liv, herunder på skolen.

MODUL 1

“Vi kender alle til sygdom”

Du skal bruge ...

- ▶ En skærm til videovisning
- ▶ Papir
- ▶ Skriveredskaber med farver
- ▶ Smartboard eller tavle

Samlet tidsforbrug:
85 minutter

Del 1. Hvad er sygdom?

Varighed: 20 minutter

Begrundelse

Sygdom er et livsvilkår. Vi har alle været syge, og alle kender til nogle, der er det. Derfor er det vigtigt at beskæftige sig med sygdom. Dette modul skal gøre det tydeligt, at emnet er relevant for os alle, og dermed aktivere elevernes interesse og indlevelse.

Formål

- ▶ At synliggøre klassens eksisterende viden
- ▶ At give eleverne mulighed for at relatere sig til temaet

Metode

- ▶ Lærerstyret fokuseret dialog i klassen

Sådan gør du

Indled med at se en video med en elev, der har en sygdom. På www.skoleformig.dk har vi samlet en række gode forslag.

Stil herefter spørgsmål til eleverne, som kan åbne for en dialog i klassen – for eksempel om konkret viden om sygdomme. Diskuter de påvirkninger, som sygdommen kan have for både personen selv og for omgivelserne.

Det er vigtigt at stille åbne spørgsmål, som synliggør elevernes forhåndsviden. Det er en forudsætning for deres engagement og ejerskab i forhold til emnet.

Hvis underviser selv har en historie, der egner sig til emnet, kan det være hensigtsmæssigt at fortælle den her.

Forslag til spørgsmål:

- ▶ Kender du nogen, som fejler noget, der varer længe eller måske for altid?
- ▶ Eller som der af en eller anden grund skal tages særligt hensyn til?
- ▶ Ved du, hvad det betyder for deres liv at have en langvarig sygdom?

Kom gerne ind på, hvorvidt det er fysiske eller psykiske sygdomme – og hvilke hensyn der kræves alt efter typen af sygdom. Desuden hvorvidt det er kortvarige, langvarige (over tre måneder) eller kroniske sygdomme (som typisk varer hele livet).

De konkrete ting, som eleverne bidrager med, skrives synligt på tavlen.

Fysisk kontra psykisk sygdom

Fysisk sygdom kan have psykiske virkninger, og psykisk sygdom kan have fysiske virkninger.

Lad eleverne komme med eksempler fra deres egen verden på, hvordan det kan lade sig gøre.

Del 2. Hvilke sygdomme kender I?

Varighed: 20 minutter

Begrundelse

Skemaet er tænkt til at fungere som en opsamling af den dialog, der er i klassen. Billeder og konkret opsat viden i et skema, gør det nemmere at huske information.

Formål

- ▶ At klassens samlede viden tydeliggøres
- ▶ At indholdet i dialogen bliver konkret og billedliggjort

Metode

- ▶ Dialog

Sådan gør du

Klassen skal i fællesskab udfylde et skema over sygdomme – enten på smartboardet eller tavlen. Start med at skrive sygdommens navn og udfyld dernæst felter, der viser klassens kendskab til sygdommens konsekvenser. Felterne kan for eksempel være: Er den kortvarig? Er den kronisk? Smitter den? Hvilke hensyn skal andre tage? Hvilke hensyn skal den sygdomsramte selv tage?

Spørgsmålene i skemaet er relevante for eleverne at kende svarene på. Vær dog opmærksom på, om der er omstændigheder blandt nogle i klassen, som gør, at det kan være for følsomt at tale om en specifik diagnoses dødelighed. Involver eventuelt AKT-gruppen.

Del 3. Tegneøvelse

Varighed: 45 minutter

Begrundelse

Det er hensigtsmæssigt for elevernes engagement og læring, at de er aktivt deltagende i undervisningen og gerne på forskellige måder. I dette tilfælde bruger de deres indsigt fra den forudgående dialog til at udtrykke sig i en kreativ proces – for eksempel i form af tegning og tegneserie, som er en udtryksform, eleverne på forhånd har kendskab til. Gør det gerne til et produkt, der gøres noget ud af.

Formål

- ▶ At bruge den indhentede viden i et selvstændigt produkt

Metode

- ▶ Tegning og skrivning – individuelt eller sammen to og to

Sådan gør du

Dette er en øvelse, hvor eleverne skal tegne en tegning eller lave en tegneserie med titlen "Stjerne på trods". Øvelsen laves enten alene eller to og to sammen.

Tag udgangspunkt i den viden, der er kommet frem om sygdom. Eleverne vælger nu at tegne en person med en af sygdommene fra skemaet, i en eller flere situationer, der er svær på grund af netop deres diagnose. Derefter en tegning af den samme person, og alt det, der er grund til at beundre personen for – alt det han eller hun kan, eller er nødt til at kunne, på trods af sine livsbetingelser. Eleverne kan eventuelt skrive en god historie til.

Tegningerne kan med fordel have en vis størrelse, så de kan farvelægges og hænges synligt op i klassen.

MODUL 2

“Hvis nu det var dig”

Du skal bruge ...

- ▶ En rulle bred tape
- ▶ En pakke sugerør med stort hul
- ▶ Papir
- ▶ Skriveredskaber
- ▶ Historie til oplæsning – find det bagerst i denne publikation eller på www.skoleformig.dk

Samlet tidsforbrug:
80 minutter

Del 1. Hvordan begrænser sygdom?

Varighed: 20 minutter

Begrundelse

Det er nemmere at forstå noget, man selv har oplevet. Derfor skal eleverne tilnærmelsesvist prøve, hvordan det føles at være syg, ved at reflektere over nogle af de begrænsninger, sygdom giver.

Formål

- ▶ At tilføre ny viden om sygdom og de udfordringer, det kan give
- ▶ At skabe forståelse og nye holdninger

Metode

- ▶ Dialog og miniworkshops

Sådan gør du

Lad eleverne sætte ord på, hvordan følgende situationer kan føles:

1. At man selv kan vælge, om man vil være med i en aktivitet.
2. At man bliver holdt uden for af andre.
3. At man ikke er i stand til at deltage i en aktivitet.
4. At man har været længe væk fra klassen.

Skriv deres overvejelser ned eller op på tavlen.

Stil herefter følgende spørgsmål:

- ▶ Hvilken forskel er der på, om det er en kortvarig, langvarig eller kronisk lidelse, der er årsag til, at man ikke kan være med?
- ▶ Hvordan er det at komme tilbage, hvis man har været længe væk fra klassen?
- ▶ Hvad ville være det vigtigste for dig, hvis det var dig der var syg og ikke kunne deltage på niveau med de andre?

Svarene skrives igen ned eller op på tavlen – de kan eventuelt bruges senere på dagen.

Del 2. Mærk en sygdom

Varighed: 30 minutter

Begrundelse

Eleverne skal på deres egen krop mærke nogle af de begrænsninger, som børn med sygdom lever med. Det gør det lettere for dem at leve sig ind i deres kammeraters situation.

Formål

- ▶ At eleverne prøver, hvordan det kan opleves at have astma og ADHD, som sammen med diabetes og allergi er de diagnoser, flest børn i folkeskolen lider af

Metode

- ▶ Miniworkshops i klassen

Sådan gør du

Astma

Ved hjælp af et sugerør og lidt tape kan eleverne prøve, hvordan det er at lide af astma.

Øvelsen går ud på, at eleverne skal:

1. Dække næsen til med et stykke malertape eller holde sig for næsen, så de ikke kan trække vejret gennem næsen.
2. Tage et sugerør og trække vejret gennem det.
3. Stå i 30 sekunder, hvor de trækker vejret gennem sugerøret.
4. Gå rundt i et minut, hvor de trækker vejret gennem sugerøret.
5. Hoppe op og ned, mens de trækker vejret gennem sugerøret.

ADHD

Ved hjælp af en behersket larmeleg skal eleverne få en forståelse af, hvordan ADHD påvirker evnen til at koncentrere sig.

Sådan gør I:

1. Inddel klassen i to lige store grupper.
2. Den ene gruppe venter uden for døren og bliver instrueret i, at de skal vente der i et par minutter.
3. Den anden gruppe sidder ved deres borde og bliver bedt om at tegne en tegning. De har et par minutter til det. Når tiden er gået, bliver tegningen lagt til side.
4. Nu får de et nyt papir og instruktion om at tegne den samme tegning en gang til, men denne gang kommer den anden halvdel af klassen ind. De laver irriterende gentagne lyde og bevægelser – dog uden at røre nogen – mens der bliver tegnet. Efter et par minutter stopper larmen.

Bagefter byttes der om på eleverne, så de, der har tegnet, kommer uden for døren. Og hele processen gentages, så alle har prøvet at tegne.

Det er sandsynligt, at børnene i anden omgang bliver så forstyrrede, at der vil være stor forskel på tegningerne. Det danner grundlag for en samtale om, hvordan koncentrationsbesvær fungerer – og børnene kan se resultatet på deres egne tegninger.

Diskuter i fællesskab i klassen, hvad der har gjort mest indtryk – og hvorfor.

Eventuelt ud fra følgende spørgsmål:

Astma

- ▶ Hvordan føles det at få så lidt luft ind?
- ▶ Hvad kan du, når du har så lidt luft at gøre godt med – og hvad kan du ikke?
- ▶ Hvad tror du, det gør ved din krop?

ADHD

- ▶ Hvordan var det at lave en tegning første og anden gang?
- ▶ Hvilken tegning kan du bedst lide?
- ▶ Hvad ville det betyde for dig, hvis du blev forstyrret sådan i alt, hvad du gør?

Del 3. Historieoplæsning

Varighed: 30 minutter

Begrundelse

En historie giver eleverne mulighed for at danne indre billeder og indleve sig i situationer, der hjælper til at styrke deres hukommelse.

Formål

- ▶ Giver baggrund for indlevelse og samtale

Metode

- ▶ Oplæsning. Du kan vælge at lade eleverne tegne billeder til eller skrive videre på historien en anden dag

Sådan gør du

Vælg en historie fra historiekataloget (bagerst i denne publikation) og læs den op for klassen. Bemærk, at historierne er tilpasset efter klassesettrin.

Tal efterfølgende kort om historiens pointer i forhold til dagens emne. Pointerne er virkelighed for mange af de børn, som går i skole med sygdom.

Du kan for eksempel stille dem følgende spørgsmål:

- ▶ Hvad fejler (hovedpersonen)?
- ▶ Hvordan kommer sygdommen til udtryk i handlingen?
- ▶ Hvordan påvirker sygdommen (hovedpersonen)?
- ▶ Kan I genkende noget fra jer selv eller jeres venner?
- ▶ Ville historien være anderledes, hvis (hovedpersonen) ikke havde haft en sygdom?

MODUL 3

“Vi hakker af”

Du skal bruge ...

- ▶ Bolde til alle elever i klassen (print ud fra bilag eller www.skoleformig.dk)
- ▶ HAK-plakaten i A3 størrelse (print ud fra bilag eller www.skoleformig.dk)
- ▶ Skriveredskaber
- ▶ Lamineringsmaskine

Samlet tidsforbrug:
80 minutter

Del 1. Hvordan hjælper vi hinanden?

Varighed: 35 minutter

Begrundelse

For børn med langvarig sygdom er fællesskabet med klassen vigtigt – og desværre svært at bevare. Samtidig har de ikke lyst til at skille sig ud. De vil bare at være som alle andre.

Det er baggrunden for, at vi har udviklet denne plakat, der skal minde eleverne om at holde kontakten med hinanden ved sygdom – både ved længerevarende og kortere fravær.

Øvelsen er tænkt som et redskab til at italesætte, og derefter synliggøre, de nye aftaler klassen har lavet – og til at skabe forståelse for, at alle hører til i fællesskabet. Også selvom de ikke er fysisk til stede i klassen.

Formål

- ▶ At skabe basis for nye handlinger
- ▶ At beslutte, hvordan I vil støtte og hjælpe hinanden i denne klasse

Metode

- ▶ Lærerstyret fokuseret dialog i klassen

Sådan gør du

Print ét eksemplar af HAK-plakaten ud i A3 format. Du finder den bagerst i denne publikation eller på www.skoleformig.dk

Eleverne skal nu diskutere, hvilke aftaler klassen skal have. Brug elevernes indsigt fra dagens arbejde – særligt modul 2 – som inspiration. I kan også blive inspireret af de forslag, som står på næste side.

Udfyld plakaten med aftalerne – og laminer den gerne – og hæng den op et sted, der er synligt, i klassen.

Det kan være en god idé at bruge øvelsen til en hurtig gennemgang i et frikvarter eller i klassens time. Både for at rose det, der fungerer, eller en der har gjort noget særligt, og for at synliggøre det, der ikke fungerer. Samtidig bliver klassens aftaler gentaget, og kommer dermed efterhånden til at sidde på rygraden.

HENSYN

Vi tager hensyn ved at ...

AFFÆRE

Vi tager affære ved at ...

KONTAKT

Vi tager kontakt ved at ...

Forslag til, hvordan I kan udfylde felterne på plakaten:

Vi tager hensyn ved at:

- Være opmærksomme på, om nogen er udenfor
- Være opmærksomme på, hvad vores syge kammerat har brug for
- Acceptere, at nogen har særregler

Vi tager affære ved at:

- Stoppe drilleri
- Kontakte en, der sidder alene
- Finde på en frikvartersleg, hvor alle kan deltage

Vi tager kontakt under sygdom ved at:

- Sende en sms med teksten "god bedring og vi glæder os til at se dig igen"
- Ringe op og høre, hvordan det går
- Gå forbi hjemmet med lektier
- Skrive en mail til eleven og fortælle om dagen i skolen
- Lave en tegning, der kan sendes eller afleveres hjemme af en kammerat

Del 2. Hvem har bolden?

Varighed: 35 minutter

Begrundelse

Denne øvelse går ud på at lave et kontaktredekskab. Det er vigtigt, at det er forskellige klassekammerater, der har 'bolden', og dermed ansvar for at kontakte. Det skaber et bedre klima i klassen, når alle bliver kontaktet af alle. Det skal være enkelt og kunne ske i timen.

Formål

- ▶ At klassen sammen tager stilling til, hvordan kontakten ved sygdom skal fungere hos jer

Metode

- ▶ Dialog i klassen

Sådan gør du

Print en 'bold' til hver elev og gør den personlig ved at sætte et billede af eleven på den ene side – enten en tegning eller et foto – og skriv elevens navn. Når bolden er udfyldt skal den lamineres.

Når der er sygdom i klassen, skal den pågældende elevs 'bold' hænges synligt i klassen. Klassekammeraterne skiftes til at "have bolden", og dermed ansvar for at tage kontakt. Brug eventuelt protokollen – det skal ikke være en fast makker, men en ny klassekammerat hver dag.

Den kammerat, der har bolden, får nu til opgave at kontakte den syge elev i overensstemmelse med de kontaktaftaler, klassen har udarbejdet i forbindelse med HAK-plakaten. Eleven får et HAK på tavlen, når det er sket.

Eksempel

Når Sofie er fraværende på grund af sygdom, bliver hendes bold hængt synligt op på tavlen. På tavlen skriver I ugedagene og navnet på de elever, der skal tage kontakt til Sofie, mens hun er væk – i eksemplet er det Peter, der får æren som den første.

Når han har udført opgaven, hakker han af ud for sit navn på tavlen. Dagen efter får Jeppe bolden, hvis Sofie stadigvæk er syg, og Jeppe skriver sit navn, og hakker af på tavlen, når opgaven er udført.

Mandag:

Tirsdag: Peter – SMS

Onsdag: Jeppe – opringning

Torsdag:

Fredag:

Sofie

Lad klassen vælge

Klassen skal vælge, hvad der kan lade sig gøre hos jer. Måske er det kun en gang om ugen, I kan tage kontakt. Er det tilfældet, er det en god idé at lade det være en bestemt dag, så det bliver en fast rutine.

I de mindste klasser må læreren vælge, hvilken form for kontakt der er mulig. Måske er det en tegning og en fælles hilsen, som læreren skriver sammen med klassen.

Det er vigtigt, at det bliver overskueligt og nemt, så det fungerer i hverdagen.

Del 3. Afrunding

Varighed: 10 minutter

Når temadagen er slut

Når temadagen er gennemført har klassen fået et sprog og en metode til at tale om vanskelige ting. Det vigtige er nu at bruge det aktivt.

Opfølgende spørgsmål

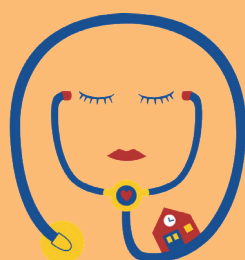
Som en afslutning på dagen kan eleverne besvare disse opfølgende spørgsmål:

- ▶ Hvad har I fået ud af dagen?
- ▶ Hvad gjorde mest indtryk på jer?
- ▶ Hvad kunne I bedst lide?
- ▶ Hvad husker I af aktiviteter?

BILAG

Når man ikke kan det ene, kan man måske noget andet?

Velegnet til 0.-2. klasse

EGMONT
Fonden

SKOLE FOR MIG

DANSKE PATIENTER

I dag regner det. Modsat de fleste andre, så gør regnvejr Petra i godt humør. Så har alle hendes gode veninder nemlig også lyst til at lege noget indendørs. Ellers sker det tit, at de vil hoppe om kap eller hoppe længdehop og det kan Petra ikke være med til. Der var engang, hvor hun var den bedste hare til at hoppe langt, men det er slut nu. Det var dengang, hun var ligesom de fleste andre og også bedst kunne lide solskin og blå himmel.

Når de andre harer spiller rundbold i idrætstimerne må hun tit opgive at være med, og i stedet sætte sig ned og se på. Nogle gange bliver hun vred, men der er ikke rigtig nogen at blive vred på. Det er jo ingens skyld, at hun har fået haregigt, og nu har ondt i alle sine led, når hun bevæger sig. Så bliver hun vred på skæbnen, og stamper i gulvet, så det gør ondt fra foden og helt op til hjernen. For hvorfor var det lige hende det skulle gå ud over?

Kender du den følelse?

Så tænker hun på alle dem, hun kender på Dyrenes Hospital, hvor hun kommer tit. Giraffen Guf, der har fået noget der hedder astma, og har svært ved at få luft. Der er også lang vej fra næsen og helt ned i lungerne, men det er vist ikke det, der er problemet.

De skal begge tage medicin hver dag. Giraffen Guf har en maske med medicin i, og så skal han sidde stille, mens medicinen virker. Det er den længe om – og det er ret kedeligt.

Alle Gufs kammerater ser langt ud over Dyrenes By, mens de nipper blade fra trækroneerne. De kan fortælle historier om alt, hvad der foregår i hele byen, for de er høje og har et fremragende syn. At følge med i alting er det bedste de ved. De digter selv videre på de ting, de ser, og deres historier bliver endnu bedre, når de andre digter med.

Når Giraffen Gerda har set Ellen Elefant, som er iført den mest storslåede kæmpehat fyldt med blomster, bananer og dejlige gulerødder, gå tur med sin lille baby Ejnar der ligger i en kæmpe barnevogn med tag af bananblade, og styre lige over mod togstationen, ja så bliver det spændende. For hvor mon hun skal hen?

Guf elsker den leg. Han har en god fantasi og er god til at digte historier, og heldigvis kan han nogle gange stadig være med til det. For når han ikke lige skal sidde med sin medicinmaske, kan han godt være den, der opdager en god historie, som de andre kan være med til at digte videre på.

Når Guf og Petra mødes på hospitalet, er de altid glade for at ses igen. Selvom de ikke fejler det samme, så forstår de hinanden. Og de forstår begge to, hvad det vil sige ikke selv at bestemme, hvad man kan og vil være med til.

Når Petra skal være på hospitalet i lang tid, fordi hendes sygdom driller, er det svært at følge med i, hvad der sker i skolen. Det er, som om hun bliver glempt, som om de andre slet ikke tænker på hende. Så føler hun sig meget ensom. De skulle bare vide, hvordan det er, tænker hun. Hvordan det er, når alting gør ondt. Hvordan det er at skulle spise medicin hver dag, og hvordan det er at føle sig anderledes og udenfor. Og hvor meget hun tænker på kammeraterne og savner at være helt ligesom som dem.

For selvom Petra har en sygdom, der aldrig går væk, vil hun helst være som de andre – og kunne gøre de samme ting. Og det kender Giraffen Guf alt til.

Når de mødes på Dyrenes Hospital er de ikke alene. Der er mange andre dyreunger, som er syge. Nogle måske kun kort tid, som Kænguruen Karla, der havde benet i gips, fordi hun havde brækket det. Det er svært nok, så længe man kun kan hoppe på et ben, men det går jo over igen.

Det er noget helt andet at være langtidssyg og måske aldrig blive rask.

Det kender Ellen Elefant alt til. For hun er på vej ud til Ejnars bedstemor, som har været syg i lang tid, og derfor ikke selv kan komme rundt mere.

Det er slet ikke sjovt, ikke at kunne klare sig selv og være afhængig af andre. Heller ikke når man er gammel. Det er som om ens ret til selv at bestemme er væk. Nogle gange bliver man både rigtig vred og ked af det. Ind imellem skjuler vreden følelsen af at være ked af det, men den er der stadigvæk – inde bag ved.

Ellen Elefant besøger tit bedstemor sammen med Ejnar, for bedstemor vil rigtig gerne se sit barnebarn. Hun kan ikke lege så meget, men det gør heller ikke noget, for hun kan synge. Hun synger elefantens vuggevise og mange andre gode sange, og Ejnar elsker at komme hos hende. Og hun slutter altid af med et trut og så trutter Ejnar med og klukgriner. Det er sjovt.

Men bedstemor bliver hurtigt træt. Det bliver man, når man er syg. Både når man er gammel og når man er ung.

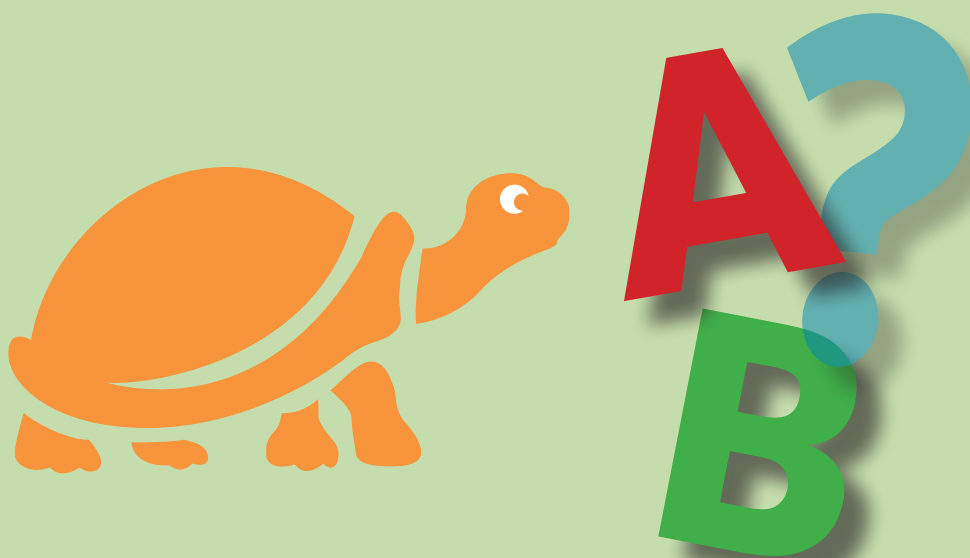
På hjemvejen kommer Ellen Elefant forbi Dyrenes Hospital, og tænker på alle de små og store dyr, som er derinde. Hun kan mærke helt nede i maven, hvor taknemmelig hun er over at lille Ejnar er sund og rask. Og Ejnar sover sødt i sin barnevogn, mens mor Ellen travler videre.

I vinduet på Dyrenes Hospital sidder Petra Hare på ryggen af Giraffen Guf, og de kigger begge to langt efter Ellen Elefant. De begynder at digte. For hvor mon Ellen Elefant har været henne med Ejnar? Og hvor mon de er på vej hen nu?

Du kan digte med, hvis du vil.

Kommer A før B? Eller jagten på den forsvundne skildpadde

Velegnet til 1.-3. klasse

EGMONT
Fonden

Man kan godt få det forkerte ben ud af sengen. Det var noget farmor fik ret tit, sagde mor. Bertram var ikke helt sikker på, hvad det betød, men det var noget med, at så gik dagen ikke helt som man gerne ville.

Lige i dag startede Bertrams dag på den måde. Med det forkerte ben først. Hvis bare man vidste, hvilket ben der var det forkerte. Men det var aldrig rigtig til at vide, før det allerede var for sent.

Allerede ved morgenmaden gik det galt. Der var ikke flere cornflakes, som han elskede, og hans lillebror Asger havde drukket det sidste æblejuice, så nu var der kun appelsinjuice tilbage. Bertram sad og skumlede, mens han i stedet spiste et stykke brød med chokolade på.

De havde ellers lige fået ferie fra skolen og skulle afsted til mormors sommerhus, hvor Asger og han skulle være i fire dage. Og han havde længe glædet sig. Hans allerbedste ven, Balder, boede lige ved siden af mormors sommerhus, og de legede sammen fra morgen til aften, når Bertram kom på besøg.

Så selvom han både var sur og træt, og havde fået det forkerte ben ud af sengen, blev dagen nok god alligevel. Han pakkede sine ting og huskede at få lommelygte og forstørrelsesglas med, for det bedste, Bertram og Balder vidste, var at lege detektiver.

På vej ned af den hullede grusvej, der førte ned til skoven, steg spændingen i maven. Det første han fik øje på var stråtaget, og et øjeblik efter dukkede mormors gule sommerhus op. Der var masser af træer og blomster, og småstenene i indkørslen knasede under fødderne, når man gik. Mormor stod allerede parat og vinkede til dem. Bertram løb alt, hvad han kunne, med rygsækken daskende fra side til side, lige ind i hendes favn.

I år havde mormor en overraskelse. Hun viste dem ind gennem stuen og hen til det værelse de delte, når de besøgte hende, og Bertram fik straks øje på et akvarium i vindueskarmen. Han smed hurtigt rygsækken på sengen og fløj hen til vindueskarmen. Det var lidt skuffende, for det var ikke til at få øje på noget inde i akvariet. Mormor pegede med højre pegefinger.

- "Se," sagde hun, "det er en skildpadde. Den ligger bare helt stille, og har næsten samme farve som alt det andet, der er i buret, så den er svær at få øje på. Den spiser kun grøntsager og frugt. Jeg har nogle rester i køkkenet, I kan give den."

Bertram og Asger kiggede på skildpadden, mens den spiste bladene fra mormors blomkål.

Den var meget sød, men hvor var den langsom! Alle dens bevægelser så ud som om de var i slowmotion.

Bertram havde travlt med at komme ind til Balder, for han glædede sig til at se ham. Og selvom han synes, at skildpadde var lidt kedelig, var det alligevel det første, han fortalte Balder. Og Balder var nysgerrig og ville gerne komme og se skildpadde lige med det samme.

Balder havde diabetes, og inden han gik hjemmefra, fik han altid en sukkerknald i lommen. Hvis han pludselig blev dårlig, skulle han nemlig hurtigt have sukker, ellers kunne han blive meget syg.

Bertram vidste godt, at Balder var syg, men han tænkte ikke så meget over det. Undtagen når Balder hurtigt blev træt og ikke orkede at lege. Og indimellem havde Bertram også været der, når Balder skulle stikke i sig selv med en speciel nål. Det skulle han hver dag – og det så ikke rart ud. Så Bertram kiggede den anden vej eller fandt på en undskyldning for at gå udenfor. Bertram selv var bange for at blive stukket, selvom det kun skete, når han skulle vaccineres. Så han synes, det var vildt sejt, at Balder kunne stikke i sig selv – og så hver dag! Det måtte være virkelig svært, tænkte Bertram.

Med sukkerknalden i lommen styrtede de begge over til mormors hus og skildpadde.

- "Må vi tage den med udenfor?" spurgte Bertram.

- "Ja, det sker der vist ikke noget ved," sagde mormor. "Den løber jo ingen steder, så gør I bare det."

Balder var altid glad, når Bertram kom på besøg, for han havde ikke så mange venner i skolen. Han var tit syg eller skulle til kontrol på hospitalet, så han var tit væk. Det virkede som om de andre i klassen glemte ham fuldstændig, når han ikke var der. Og at de var ligeglade med ham, når han så kom igen. Det gjorde ham tit så ked af det, at han slet ikke havde lyst til at komme i skole. Han kunne heller ikke være med på fodboldholdet, for han blev simpelthen så hurtigt træt. Og så var han heller ikke nær så hurtig, som han var, før han blev syg.

Det var svært, for der var intet, han ønskede mere, end at være som de andre.

Med Bertram var det anderledes. De kunne altid finde på noget at lave sammen, og selvom de ikke så hinanden hver dag, så var de altid glade for at ses. Og de kunne med det samme finde på noget at lave, som de begge kunne være med til, og synes var sjovt. Det føltes rigtig godt. Så tænkte han slet ikke på sin sygdom eller på alt det han ikke kunne. Så var han bare helt almindelig. Ligesom Bertram.

De to venner talte om at det kunne være en Turtles skildpadde, og at de ville bygge en slags borg til den at bo i. De samlede nogle brædder, som de fandt i mormors garage, og nogle rå træstykker med bark på fra baghaven, og lagde flere lag græs ovenpå til tag. Borgen skulle være skjult for fjenden, så de byggede et højt stengærde rundt om huset og fandt nogle grangrene, der var knækket af træerne i den sidste storm, som de "plantede" rundt om borgen. Den skulle falde i med omgivelserne, så ingen fik øje på den. Så var det tid til at finde noget lækkert at spise til skildpadden, så den havde lyst til at blive i sit nye hjem.

Drengene gik om i køkkenhaven for at hente nogle grønne blade, så skildpadden kunne få mad. De gik lidt rundt imellem mormors forskellige grøntsager og talte om, hvilke blade der var de bedste til skildpadder. Hvad mon sådan en skildpadde allerbedst kunne lide? Måske de store rabarberblade, som var store nok til, at skildpadden kunne blive helt væk under det?

Pludselig hørte de en høj lyd. Lyden kom fra baghaven, hvor de havde bygget skildpaddens borg. Bertram så på Balder, og Balder så på Bertram. Hvad mon der var sket?

Med hænderne fyldt med blade i alle størrelser, skyndte de sig tilbage til skildpaddens borg og så sig omkring. Der var ikke rigtig noget at se. Borgen så ud, som da de forlod det, så de lagde deres blade, og gik ind for at hente Turtles skildpadden.

Mormor var ved at arrangere frokost, og de mærkede nu, at de var sultne. For Balder var det at spise ikke helt så nemt som for Bertram, Asger og mormor. Han skulle måle sit blodsukker hver gang og have insulin, hvis det var for lavt. Og han kunne ikke bare spise, hvad han havde lyst til.

- "Er det ikke besværligt?" spurgte Bertram, som syntes, at det var synd for Balder.

- "Jo," svarede Balder.

Der var ikke så meget mere at sige. Selv om Balder var vant til det nu, så var det besværligt hele tiden at skulle være opmærksom, fordi kroppen ikke bare fungerede af sig selv.

- "Asger, der er frokost," kaldte mormor, og Asger kom buldrende ned fra 1. sal, hvor han havde indtaget det værelse, hvor mormor gemte sin store kasse med Lego.

Efter frokost gik de to drenge ind for at hente Turtles skildpadden. De kiggede i buret og fandt – ingenting!

De kiggede forbavset på hinanden og begyndte samtidig, som var de soldater, at løfte salatblade, flytte gulerødder og det stykke bark mormor havde lagt i akvariet, for at se om den havde gemt sig under det. Selvom den var lille og kunne ligge så stille som en krokodille, der ikke bevægede et øjenbryn, så man skulle tro den var død, så var den der bare ikke.

Pludselig fik Balder øje på en gul post-it note, der sad bag på glasburet.

På den stod der: Kommer A før B?

Begge drenge gik i 6. klasse og syntes, det var et så fjollet spørgsmål, at de kiggede måbende på hinanden. Det ku' ingen vel være i tvivl om! Det vidste både Asger, som gik i 4. klasse, og for den sags skyld Balders lillesøster Flora, der gik i 0. klasse.

Hvad var egentlig meningen? Drengenes nysgerrighed var vakt, og de tænkte så det knagede.

Lidt efter sagde Balder:

- "Ligegyldigt hvad der står på det papir, skal vi jo finde skildpadden. Hvordan gør vi det?"

- "Vi leder efter spor," svarede Bertram prompte.

Han skyndte sig hen til sengen, hvor han havde smidt sin medbragte rygsæk. Udstyret lå i sidelommen, hvor han havde lagt det. Lommelygte og forstørrelsesglas.

Imens havde Balder været hjemme og hente sit kamera, og så begyndte jagten på den forsvundne skildpadde.

Først kiggede de i vindueskarmen, hvor akvariet stod. Intet mystisk der. Balder, med sit forstørrelsesglas for øjet, fandt noget smulder fra akvariet på gulvtæppet. Og hvis man så grundigt efter, kunne man se, at et lille område af gulvtæppets luv lå lidt ned – som om der havde stået en kasse på det.

Balder tog et billede. De var nu klar over, at det var en kasse de ledte efter, og de havde også en idé om kassens nogenlunde størrelse. De kiggede højt og lavt. I bryggerset og i mormors garage, hvor der var virkelig mange ting. Også kasser. Bare ikke en eneste i lige den størrelse.

Bertram kom i tanke om den lyd, de havde hørt tidligere.

- "Balder," sagde han. "Lad os gå om i baghaven."

Langsomt og opmærksomt bevægede de sig ned mod den bagerste del af haven, hvor den flotte skildpaddeborg stod. De kom forbi mormors køkkenhave og kiggede undervejs efter alt, hvad der virkede unormalt. Der var bare intet!

Skuffede satte de sig ned på trappen til det grønne skur, som gemte sig bag nogle høje buske og træer allerbagest i haven. Hvad nu?

- "Hvad var det egentlig for en lyd, vi hørte?" spurgte Balder.

- "Noget der væltede, tror jeg," svarede Bertram. "Men der er jo intet at se," sagde han opgivende.

Det var Balder, der først kom i tanke om døren, de sad op ad. Den førte ind til et redskabsskur, hvor mormor gemte græsslåmaskinen, river og hakker – ja, alt, hvad der skulle bruges til at ordne have med.

Bertram fulgte hans blik, og de sprang op næsten samtidig og flåede døren op. Og ganske rigtigt. Den store tunge hækkeklipper, som mormor dårligt kunne løfte mere, så ud til at være faldet ned fra bordet og lå nu halvvejs henover græsslåmaskinen og en papkasse – en papkasse af den helt rigtige størrelse! Balder tog hurtigt et billede, og så hjalp de hinanden med at få hækkeklipperen løftet op på bordet. De kiggede noget bekymrede på papkassen, der var mast temmelig flad i den ene ende.

Balder tog mod til sig, åbnede låget og kiggede ned i kassen. Ingenting! Hvor pokker var den Turtles skildpadde blevet af? Bertram huskede sin morgen, der startede på det forkerte ben og åbenbart bare fortsatte i samme dur. Ingenting lykkedes åbenbart i dag.

Udenfor sad Asger henne ved skildpaddeborgen, og de gik hen til ham. Noget nedtrykte og temmelig forvirrede måtte de fortælle ham, at skildpadden var væk, og at de ikke anede, hvor den var blevet af.

- "Jamen, den er da lige her!" grinede Asger.

De var to store spørgsmålstejn, mens de fik øje på skildpadden, der fredeligt spiste af de lækre, friske blade.

Nu kom mormor ud af huset med saftevand på en bakke og småkager i en skål, som hun anrettede på en lille blomstret dug, hun havde bredt ud på græsset. Hun smilede, imens drengene fortalte, hvad der var sket og til sidst grinede hun rigtigt.

- "Det var mig, der lavede en gåde til jer", indrømmede hun. "Jeg ved, I er gode detektiver, så jeg ville sætte jer på en opgave. Og fortæl mig nu, kom A før B?"

Nu gik det pludselig op for Bertram, hvad det betød. Balder kunne se hans ansigt lyse op, idet han begyndte at forklare:

- "Det betyder, hvem der fandt skildpadden først – A som i Asger eller B som i Balder og Bertram. Selvfølgelig!"

- "Så det var hele tiden dig, mormor, der havde gemt skildpadden? Og skrevet den gule seddel?"
- "Ja," mormor grinede. "Men det var Asger, der kom til at skubbe til hækkesaksen, da han fandt skildpadden."
- "Heldigvis havde jeg taget skildpadden op i hånden, så der skete ikke noget med den," sagde Asger.
- "Men hvordan kunne du finde den, Asger?" spurgte Balder. Det var en gåde, han ikke helt havde forstået.
- "Jeg så ud af vinduet, at I var i gang med at bygge en borg til skildpadden, og så synes jeg, at det kunne være sjovt også at bygge en Legoborg til den. Men da borgen var færdig, og jeg ville hente skildpadden, var den væk." Han så spekulativ ud.
- "Først troede jeg, I havde den i jeres borg, men der var den ikke. Men så kom jeg i tanke om, at jeg havde kigget ud af vinduet og set mormor gå ind af døren til skuret med en lille papkasse under armen. Hun stak hovedet ud af døren og kiggede sig godt omkring, inden hun gik ud igen – uden kassen. Og så lagde jeg bare to og to sammen, som man siger," grinede han.
- "Så nu har vi endnu en detektiv i huset," mormor smilede.
- "Ja," sagde Bertram. "Dig kan vi i hvert fald godt bruge." Han så hen på Balder, som ingenting sagde, og pludselig så han, hvor bleg han så ud.
- "Er du træt, Balder?" spurgte han. "Har du brug for dit sukker?"
- "Ja," mumlede Balder og fandt sukkerknalden frem. Mormor sagde, at han skulle lægge sig på sofaen lidt, og så ville hun lave pandekager. Imens præsenterede Bertram og Asger skildpadden for de to borge, de havde bygget, mens de talte om, at den måtte have et rigtigt Turtles navn. Det måtte de finde ud af, når Balder var klar igen

Den forsvundne kode

Velegnet til 3.-5. klasse

EGMONT
Fonden

Cyklen svinger skarpt til højre, og et øjeblik efter er Katinka ved stationen. Til venstre for bygningen ser man togskinneerne, som ender her.

Katinka skal hente sin fætter Bastian ved toget. Han kommer fra København og skal på ferie hos dem. Helt ligesom han plejer hver sommer.

Katinkas familie har sommerhus ikke så langt fra stationen. Alligevel cykler hun. Katinka har lige haft fødselsdag, hvor hun fik den superflotte røde cykel, som hun glæder sig til at vise Bastian. Og så kan hans bagage måske også lige være på den, tænker hun.

Bastian er næsten 14 år og har taget turen fra Østerbro til sin mosters sommerhus mange gange. Ikke altid alene som han gør nu, men han kender det hele ud og ind. Og når man kommer til stationen kan man ikke komme længere, så han er aldrig bange for at køre for langt. Han rejser sig og kigger ud af vinduet for at se, om der er nogen, der venter på ham.

Det første han får øje på er en rød cykel, og dernæst Katinkas mørke lange hår der flager let i vinden. Han elsker at være sammen med Katinka, som han kalder Kati. Det er han ikke bange for at indrømme, i hvert fald ikke over for sig selv. Han kan mærke forventningens glæde, der bobler i maven. Forventningen om mange, lange, lyse sommerdage i selskab med Kati, hendes lillebror August og deres fjollede hund Ommer.

Bastian er enebarn, og det er som regel ret kedeligt. Så fællesskabet med hans fætter og kusine står højt på hans liste over gode oplevelser. Og så er der lige det ekstra, som på sælsom vis næsten altid sker, når de er sammen i sommerhuset. Forbrydelser, de vikles ind i, og er med til at oplære.

Egentlig mærkeligt. For i denne hyggelige, gamle havneby skulle man ikke tro der skete noget som helst overhovedet. Og slet ikke noget forkert. Alt virker roligt, ja, nærmest idyllisk. Også i dag.

Bastian står parat og springer ud af togdøren, da toget standser. Kati er den eneste, der venter på stationen, men Bastian er ikke den eneste, der står af.

I den bagerste vogn kommer en stor grå kuffert først – efterfulgt af en gammel dame, der støtter sig til vognens gelænder, mens hun langsomt går ned et trin ad gangen.

Kati og Bastian er dog mest optagede af at give hinanden et stort knus, få placeret Bastians rygsæk på bagagebæreren og tale om den nye cykel som Kati har fået. De har kun sporadisk, ud af den ene øjenkrog, registreret den gamle dame og den unge, ranglede fyr, der står tæt på bommen ved togskinneerne og ser ud til at følge hendes bevægelser nøje.

Allerede på vej ned ad den hullede grussti genkender Bastian de kæmpestore rosenbuske, som næsten totalt skjuler indgangen til det lave træhus med de store vinduer, som Katis familie bor i om sommeren.

På træterrassen udenfor huset sidder August og læser, mens Ommer er i fuld fart hen mod Kati og Bastian.

- "Hej Bastian!" råber August højt med glæde i stemmen.

- "Hej August," svarer Bastian, mens han klapper den ivrige Ommer, og går hen imod August for at give ham et knus. August har astma og sidder lige nu med sin iltmaske.

Idet Bastian vender sig mod vejen får han øje på den gamle dame fra toget. Hun trækker den grå kuffert efter sig. Et øjeblik tænker han, at hun må bo på denne vej, men afbrydes i sine tanker af sin moster, der kommer for at byde ham velkommen.

Derfor ser han heller ikke den unge, ranglede fyr, der følger den gamle dame på afstand.

Loppemarkedet

August er ofte træt på grund af sin astma, og han har svært ved at følge med – både i skolen med kammeraterne og nu her tidligt lørdag morgen, hvor han er på vej til loppemarkedet ved stationen sammen med Kati og Bastian.

Bastian kaster pinde med Ommer og Kati følges med August i hans tempo. Som regel er det rart, når de andre tager hensyn – i hvert fald når de gør det på den rigtige måde. Det er Kati god til, men andre får ham ofte til at føle sig anderledes og til besvær. Han bryder sig ikke om medlidenhed, og heller ikke om at blive udelukket fra ting, som han egentlig godt kan være med til, hvis bare det sker på en måde, der passer til ham.

Solen skinner og græsplænen ved stationen er fyldt med boder. Der er altid en hyggelig stemning, og de tre børn elsker at komme der. Nogle gange finder de noget, de gerne vil købe, og andre gange bliver det bare til oplevelsen og en pose popcorn.

Pludselig får Bastian øje på den gamle dame med kufferten. Det vil sige, hun har nu ikke kufferten med nu, eller han kan i hvert fald ikke se den. Men hun står ved en bod og sælger gamle ting. Bøger, glas og vaser – ikke noget, som Bastian synes ser særligt spændende ud. Han går alligevel nærmere, lidt nysgerrig uden helt at vide hvorfor. Kati og August er lige bag ham, og næsten samtidig får de øje på en lille metalfigur. Det ligner en gammel kriger iført rustning og med bue og pil. August vender og drejer den ivrigt i hånden, og det er tydeligt at se, at han er liebhaver. Bastian og Kati smiler, da han henvender sig til den gamle dame og spørger om prisen?

- "Tja," svarer hun. "Det er lidt mærkeligt med den figur. Jeg ved faktisk ikke helt, hvor den kommer fra. Den lå der bare, da jeg pakkede mine ting ud."

Nu dukker en anden ældre dame op ved siden af den første. Hun smiler venligt, og Kati genkender hende som en, der bor længere nede af deres vej, og smiler igen.

- "Ellen," siger den første dame. "Denne figur, er det en, du kender til?"

- "Søde Else, det må da være en, du har haft med," svarede Ellen bestemt.

- "Ja," svarer Else lidt forvirret. "Det må det vel."

- "Vil du sælge den?" August spørger utålmodigt.

- "Ja da, selvfølgelig," siger Else og ryster forvirringen af sig: "Du må få den for en tier, hvad siger du til det?"

- "Tak!" August stikker hende en rund tier og et stort smil.

Idet August, Kati og Bastian fortsætter ud i menneskemængden, bliver Bastian overrasket af Ommer, der med ét hiver kraftigt i snoren og i fuld fart er forsvundet mellem mennesker og boder. De er lynhurtigt efter ham, men væk er han!

Bag ved en bod med børnetøj, dukker og kasser med Anders And blade sidder en lille pige på en skammel og spiser en rugbrødsmad. Ommer sætter sig logrende ned foran hende, i håb om, at der falder en godbid af. Men Ommer er stor, så pigen bliver forskrækket og huler i vilden sky.

Kati når derhen først og skynder sig at undskylde over for pigens mor, imens Bastian forsøger at få fat i snoren igen.

Ommer er stadigvæk lækkersulten og er ikke meget for at følge med, så Bastian må holde ham i kort snor og tale bestemt til ham. Kati afbryder og spørger:

- "Kan du se August nogen steder?"

- "Næh?" Bastian svarer tøvende, imens han ser sig omkring i menneskemængden, der bliver større og større. "Hvor pokker blev han af?"

August nåede ikke så langt. Med hånden knuget om sin nye figur, står han stille midt på pladsen og hiver efter vejret oven på løbeturen. Lige bag ham er den unge ranglede fyr, der holder ham på skulderen og spørger, om han har brug for hjælp.

- "Jeg kan ikke få vejret. Jeg skal bare hjem," svarer August stakåndet.

- "Jeg følger dig," svarer den unge ranglede fyr, og begynder at gå. Med hånden på bagsiden af Augusts ryg trækker han ham med sig.

-”Nej tak,” August protesterer. ”Jeg følges med min søster og fætter.”

Som om han ikke har hørt Augusts protestere, tager den unge ranglede hårdt fat om Augusts håndled og hiver ham nu gennem menneskemængden, ud på parkeringspladsen og skubber ham ind i en lille rød bil.

- ”Nej, nej” August råber, og forsøger at vride sig løs. Han mangler luft, og hans råb er slet ikke højt nok til at trænge igennem de mange lyde fra loppemarkedet.

I bilen forsøger han at trække vejret roligt, mens han spørger den fremmede:

-”Hvad vil du mig? Hvor skal vi hen?!”

-”Du har figuren,” svarer den unge ranglede fyr, og nikker bagud til bagsædet hvor August sidder.

Nu opdager August, at figuren som fyren hentyder til, er væk. Alligevel spørger han:

-”Hvad så?”

-”Så kender du koden,” svarer fyren kort for hovedet.

-”Hvilken kode? Hvad taler du om?” August er forvirret.

-”Kildekoden til den App, jeg har udviklet, og som er blevet tyvstjålet fra mig!” Fyren lyder vred nu.

-”Jeg ved ikke, hvad du taler om – jeg har ikke stjålet noget fra nogen!” August er bange nu. ”Jeg vil bare hjem!”

Bilen stopper kort efter tæt på stranden og August bliver trukket med ind mellem strandkanten, der ligger skjult bag hybenroserne, og udkanten af skoven. Her er ingen mennesker bortset fra de to.

- ”Nu kan du gøre det enkelt eller svært,” siger den unge ranglede fyr truende. ”Fortæl, hvad du ved, så sætter jeg dig af foran dit hus. Og ellers ...” Resten af sætningen hænger skæbnsvangert i luften, og August kan mærke hjertet banke kraftigt, mens han hiver efter vejret.

Figurens hemmelighed

Ommer er ganske vist en ballademager, som kan være svær at holde styr på, men den er også en virkelig god jagthund. Efter at have ledt overalt på pladsen, mellem boderne og bag ved boderne, gået i hver sin retning og kaldt på August, får Kati den gode idé at give Ommer en kommando.

- "Find August!" siger hun bestemt til hunden, som kigger logrende på hende.

Den løber lidt rundt om sig selv, mens den gør ivrigt og snuser ud i luften, og sætter så snuden til jorden, som om den har færten af noget.

- "Find August," gentager Bastian, og nu sætter Ommer af sted i retning mod parkeringspladsen.

Der går ikke mange øjeblikke før Ommer stopper op med front mod en parkeret bil, og næsen på vej ind under den. Bastian lægger sig på alle fire og kigger ind under bilen, imens Kati roser hunden og klapper ham på hovedet.

Kort efter står Bastian med Augusts nyindkøbte figur i hånden. Han ser undrende på Kati. August ville aldrig frivilligt give slip på sin nye figur, og nu er de rigtig bekymrede. Hvad kan der være sket?

- "Måske skal vi tilkalde Peter Betjent?" foreslår Kati. Ham kender de fra tidligere sager. Han er en flink mand, men han er ikke altid så hurtigt fremme.

- "Jeg synes, vi skal forsøge med Ommer først," svarer Bastian, og Kati nikker.

Ommer får kommandoen og hurtigt har den næsen i sporet. Den fører dem rundt om pladsen med loppemarkedet og ned mod byen hvor de smalle fortove er fyldt godt op med mennesker, der henter morgenbrød hos bageren eller køber ind til frokost hos fiskevognen.

Ommer, Kati og Bastian løber i zigzag mellem hunde, cykler og barnevogne, og sporet bliver sværere og sværere at følge, kan de mærke på Ommer. Pludselig sætter han sig ned og kigger op på dem.

Imens har August taget den unge ranglede fyr på ordet og fortæller, hvad han ved. At han bare har købt figuren, fordi han samler på figurer og ikke har en der ligner den, og at han ikke kender til nogen kildekode. Den unge ranglede fyr har sat sig ned. Han virker nu mindre truende og mere tvivlende. Han tager sig til hovedet og ligner en, der er hårdt prøvet.

- "Siger navnet Manfred dig noget?" spørger han. "Manfred fra MoreApp?"

- "Næh," svarede August, mere roligt selvom han stadig hiver efter vejret. "Heller ikke MoreApp – hvad er det?"

- "Manfred er min medejer i MoreApp. Han fortalte mig, at den gamle dame i toget havde en figur med, så jeg skulle bare følge efter hende. For den person, der kom og hentede figuren, kunne fortælle mig, hvem der har kildekoden til den App, jeg er ved at udvikle. Den er blevet stjålet fra mig. Måske er det Manfred, der har gjort det ..." Det sidste siger han tøvende. "Måske er det Manfred, der har snydt mig, og snydt mig igen, ved at sende mig efter den

gamle dame.” Den unge ranglede fyr taler nu mest til sig selv, men alligevel svarer August, som nu har fået medlidenhed med ham – ja, han er nærmest kommet til at synes om ham.

-”Den gamle dame hedder Else og hun kender i hvert fald ikke noget til figuren,” fortæller han, ivrig efter at hjælpe.

-”Nej, jeg tror, du har ret. Lad os nu få dig hjem, så du kan få hjælp til den vejtrækning. Og undskyld for alt det her. Jeg er bare så frustreret. Jeg har ikke tænkt klart,” siger den unge ranglede fyr, som nu præsenterer sig. “Jeg hedder forresten Anton.”

August åbner lettet bildøren og sætter sig ind.

Hjemme igen er det første de ser en politibil, og hele familien samlet omkring Peter Betjent, som står og skriver i sin notesbog. Lettelsen omkring politibilen er til at få øje på, da Ommer, som den første, springer hen til August, der stiger ud af den røde bil. Han bliver modtaget med store knus og derefter hurtigt fulgt hen til iltmasken.

Familien trækker havestole hen og sætter sig omkring August, mens Peter Betjent har et fast greb i Anton og fører ham nærmere. Anton er ked af det, og han undskylder sin opførsel. Han begynder at fortælle om App'en, han netop har færdigudviklet, og som han mener har et stort potentiale.

-”App'en er min første rigtig gode idé til en App, og vores firma har virkelig brug for en idé, der kan sælge. Manfred synes dog, at ideen er hans, og selvom Manfred ikke kan udføre programkildetekoding, og det er mig, der har lavet alt arbejdet, er han sur. Måske fordi det er mig, der bliver interviewet til bladene og rost for ideen,” siger Anton, som om det først nu er gået op for ham, hvad det måske handler om. “Men jeg troede faktisk, at han var blevet god igen, da han fortalte mig om figuren og den gamle dame. Det er jo også i hans interesse at App'ens kildekode kommer tilbage, så det er vores firma, der kommer til at tjene på den,” slutter han bekymret.

Alle har lyttet til Antons fortælling og forstår hans dilemma. De begynder nu at diskutere, hvor kildekode kan være, og hvem der kan have den.

-”Den gamle dame,” siger Bastian, “hende der hedder Else, og som August købte figuren af, hun må være nøglen til det hele?”

-”Men hun kender jo ikke noget til figuren eller hvor den er kommet fra?” svarer Kati.

-”Hvad med hende den anden ... Ellen?” August har lagt iltmasken fra sig og trækker nu vejret normalt.

-”Ja, hvad med hende?” spørger Kati.

- "Måske kender hun til figuren, selvom hun ikke ville indrømme det?" Bastian taler ivrigt. Han kom til at tænke på dagen før, hvor han havde set Else trække af sted med kufferten, og hvor han havde tænkt, at hun boede på samme vej som dem.

- "Måske ..." Bastian tænker højt. "Måske skulle hun hen til Ellen, da hun kom i går? Ellen bor jo på vejen. Kan det være Ellen, der har koden?"

De kigger på Bastian, som gestikulerer ivrigt.

- "Hun ligner ikke ligefrem en, der har styr på kodning af Apps?" Kati siger, hvad de alle tænker. "Så hvorfor skulle hun dog have stjålet den?"

- "Ja, det er ikke til at vide," svarer August. "Men jeg synes, at det Bastian siger lyder sandsynligt, så lad os undersøge det. Det er også den eneste forbindelse vi har at forfølge," slutter han.

Anton kigger fra den ene til den anden med håb i øjnene. De tre bestående af August, Bastian og Kati har med ét blik på hinanden besluttet sig. Det skal undersøges!

Ommer, der har ligget og sovet, vågner op til dåd, idet de begynder at rejse sig. Han kommer logrende hen imod dem og August finder snoren frem.

Bastian peger i den retning som Else gik dagen før, og de bevæger sig langsomt, stille og opmærksomt hen ad vejen. Gruset knaser under deres fødder og sammen med vejtrækningen er det den eneste lyd, der høres. De nærmer sig indgangen til skoven, da Kati pludselig rækker en hånd i vejret for at få dem til at stoppe. I et buskads står den kuffert hun havde set komme først ud af toget. De går tættere på. Nu hører de lyden af en samtale, og igennem buskadsset ser de de to gamle damer sidde omkring kaffen. August, som har fået figuren han købte tilbage, tager mod til sig. Rejser sig op i fuld højde og går hen imod damerne.

- "Goddag," siger han høfligt. "Undskyld jeg forstyrrer." Han peger bagud mod de andre. "Vi er på vej i skoven, da vi så dig, som jeg købte min figur af. Jeg vil bare sige, at jeg er rigtig glad for den."

Else så smilende på ham og nikker til de andre.

- "Jeg kan godt huske dig," svarer hun. "Jeg havde mange ting med til loppemarkedet i min kuffert, men jeg forstår nu stadig ikke, hvor den figur kom fra," siger hun undrende og kigger på Ellen.

Ellen kigger ned i bordet, men ser op, da Anton dukker op bag de andre. Han ser direkte på hende.

- "Kender du noget til den figur?" spørger han Ellen.

- "Jeg kan godt kende dig," siger hun. "Du kender ikke mig, men jeg er Manfreds tante, og du har ikke opført dig ordentligt overfor ham. Så ja, jeg kender til figuren og til App'en, som du tager hele æren for! Det har Manfred ikke fortjent, så jeg har overtalt ham til at give mig kildekoden!" siger hun med vred stemme, og fortsætter:

- "Aftalen var, at den der kom efter figuren skulle have koden, og sende den til godkendelse hos Apple i sit eget navn og dele fortjenesten med Manfred. Han må have fået kolde fødder, siden han har sendt dig!"

- "Ja måske," svarer Anton ret fortørnet. "Eller også har han indset, at det var forkert af ham! Vi har trods alt et firma sammen, hvor han er god til noget og jeg til noget andet."

Han tøver lidt.

- "Men måske er det også rigtigt, at hans indsats ikke rigtigt er blevet anerkendt. Jeg vil tale med ham, når jeg kommer tilbage til kontoret," indrømmer Anton.

Manfreds tante er blevet formildet, og hun rejser sig for at hente kildekoden til App'en. Imens fortæller Else, at hun skal nå toget om et øjeblik, så derfor står hendes kuffert klar. Bastian tilbyder med det samme at hjælpe hende ned på stationen med den, og hun takker glad.

Da Anton har fået sin kode tilbage, begynder de at gå mod stationen.

- "Jeg tager det samme tog som Else, så jeg skal nok tage kufferten, det er ingen ulempe," siger han. "Tak for hjælpen, og jeg er ked af, at jeg gjorde jer forskrækket," undskylder han.

- "Det skal du ikke tænke på," svarer August. "Det var også ret spændende."

- "Ja, sikke en start på vores fælles ferie, hva'!" Bastian griner glad. "Det lover godt for resten af sommeren."

De vinker til Anton, og bevæger sig ind bag rosenbuskene til iltapparat, saftvand og hjemmebagt kage, og masser af fredelige sommerdage. Måske ...

Hvem har bolden?

Når man er syg og væk fra skole, er det rart at vide, at klassekammeraterne tænker på én.

Hænger dit billede på tavlen, er du en del af klassen, selv om du ikke er tilstede.

Derfor skal du udfylde bolden neden for med dit navn og et billede eller en tegning af dig selv. Så kan din klasse hænge bolden op på tavlen, når du er syg, og skiftes til at have bolden og kontakte dig.

SKOLE FOR MiG
- der har en kronisk eller langvarig sygdom

Støttet af
EGMONT
Fonden

Sådan er en god skoledag for os!

Vi sætter **HAK** når vi tager ...

HENSYN
til vores
klassekammerater

Hvordan gør vi?

AFFÆRE
ved at sørge for,
at alle er med

Hvordan gør vi?

KONTAKT
til dem,
der er syge

Hvordan gør vi?

